

НАТАЛКА МАЛЕТИЧ

НАТАЛЯ ЧОРНА

ПРИВИД, ЯКИЙ СПИТЬ У ВАЛІЗІ

Львів
Видавництво Старого Лева
2024

— Скоро прийде святий Миколай! — радісно вигукнула Маргарита, прокинувшись одного ранку.

Вона солодко потягнулася, а її друг, Привид, ледь розплющив очі і сонно пробурмотів:

— Що, сьогодні? Ти не казала, що чекаєш гостей.

— Та ні, не сьогодні!

— Хух, а я вже, було, подумав, що знову доведеться ховатися у шафі.

Привид насуплено потер очі — гостей вранці він не любив, та й загалом не дуже любив. Адже вдень Привид не міг показуватися на очі нікому, крім Маргаритки. Інакше йому б довелося покинути подругу, її затишний дім і рушати на пошуки нового будинку.

Тож коли до Маргаритки приходили її нові однокласниці, Привид пересиджував у шафі. А коли дівчатка йшли, він обережно вистромляв зі щілинки носа і щоразу нарікав, як йому від того сидіння в шафі болять спина. На що Маргарита лише сміялася й радила зробити руханку.

— Та ні, що ти?! Від Миколая не потрібно ховатися!
І взагалі, спершу йому потрібно написати листа!

Привид аж сів у бузковій валізці, що слугувала йому за
ліжко. Писати він не вмів. А тут Маргаритка каже: треба.

